

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202529
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3615202529.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú Nikolu V., narodenú XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, dieťa rodičov: matky M. V., štátnej občianky N. republiky, bytom L. nad J., Y. XX a otca Z. V., štátneho občana N. republiky, bytom K., časť I. G. XXX/XX, v konaní zastúpeného JUDr. Petrom Lukáčkom, advokátom, so sídlom Partizánske, Februárová 1608 5/A, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/54/2015-94 zo dňa 01. júla 2015, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 6P/6/2012-45 zo 14.02.2012 v časti o určení výšky výživného tak, že zvýšil vyživovacia povinnosť otca na maloletú J. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2015. Zároveň uložil otcovi povinnosť zročné výživné na maloletú J. za obdobie od 01.05.2015 do 31.07.2015 v sume 60- eur zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku o zročnom výživnom. V prevyšujúcej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia vo veci samej súd prvého stupňa uviedol, že matka maloletej sa svojím návrhom zo dňa 04.05.2015 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletej J. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 240,- eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2015. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 6P/6/2012-45 z 14.02.2012 tak, že bola určená vo výške 100,- eur mesačne, ktorú sumu je povinný otec maloletej platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Maloletá bola zverená do starostlivosti matke. Z obsahu pripojeného spisu vyplynulo, že otec maloletej v dobe rozhodnutia súdu podnikal na základe živnostenského oprávnenia v oblasti stavebných prác, podľa správy daňového úradu Partizánske príjmy otca za rok 2010 predstavovali sumu 46.670,96 eur, výdavky 37 840,64 eur, základ dane z príjmu 8830,30 eur. Podľa vlastného vyjadrenia otca predstavoval jeho čistý mesačný príjem za rok 2011 cca 900,- eur. Otec s partnerkou a jej dieťaťom býval v prenajatom 3-izbovom byte kde platil nájomné 300,- eur mesačne, splácal úver na automobil 190,- eur mesačne a 63,- eur mesačne, partnerka bola nezamestnaná a na domácnosť neprispievala. Matka maloletej bola zamestnaná a podľa potvrdenia zamestnávateľa predstavovala jej čistá mesačná mzda sumu 462,45 eur. Maloletá bola v čase poslednej úpravy výživného žiačka 7. ročníka ZŠ v Partizánskom. Otec mal vyživovacia povinnosť ešte k synovi S. v sume 140,- eur mesačne, ktorý bol zverený do starostlivosti matky. V súčasnosti podľa správy daňového úradu Partizánske, daňového priznania pre rok 2014, a listín doložených otcom maloletej vzťahujúcich sa na hospodárenie podnikateľa, príjmy otca za rok

2014 predstavovali sumu 58 404,02 eur, výdavky 49 865,97 eur, základ dane z príjmu 8.538,05 eur a daň vo výške 642,67 eur. Otec vlastní parcelu, na ktorej stavia rodinný dom, v ktorom však už v súčasnosti s priateľkou a deťmi býva. K príjmu v roku 2011, ktorý bol vyšší ako v roku 2010, uviedol, že pokiaľ by nemal vyšší príjem, nebol by mu schválený hypotekárny úver. Vlastní motorové vozidlo Fiat Croma, r.v. 2007, ktoré používa na súkromné účely, na podnikateľské účely používa motorové vozidlo Peugeot 807, r.v. 2005. Nad rámec výživného dcére nijako neprispieva. Jeho partnerka vlastní motorové vozidlo Opel Corsa r.v. 2001, ktoré je momentálne nepojazdné. Nadobudla ho asi pred rokom a pol a to tak, že predala Škodu Felicia, ktorú dostala od otca. Podľa potvrdenia o príjme matky bola priemerná čistá mzda matky v zamestnaní za obdobie 05/2014-04/2015 vo výške 540,71 eur. Ďalej bolo zistené, že matka maloletej býva na adrese trvalého pobytu spolu s maloletou a plnoletým synom S. v 4-izbovom rodinnom dome, kde uhrádza mesačne poplatky za bývanie a to za elektrickú energiu 58,- eur, plyn v sume 77,- eur, vodu 15,- eur, internet 13,70 eur, palivové drevo v sume 500,- eur ročne. Ide o rodinný dom, ktorý matke daroval jej otec s tým, že matka maloletej má povinnosť svojho otca doopatrovať. Na nákladoch spojených s bývaním podieľajú podľa počtu členov domácnosti pričom matka hradí 75% a jej otec 25% nákladov. Syn S. je plnoletý, v septembri 2014 bola zrušená vyživovacia povinnosť otca k synovi, tento ukončil školskú dochádzku v školskom roku 2013/2014. Syn bol do februára 2015 nezamestnaný, v súčasnosti je zamestnaný a prispieva na domácnosť sumou 50 eur mesačne. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti matke vyživovacia povinnosť nepribudla. Maloletá J. je žiačkou 1. ročníka Obchodnej akadémie v Topoľčanoch. Výdavky matka na cestovné dcéry do školy sú 20,- eur mesačne. Maloletá sa stravuje doma, dostáva vrecové 8,- eur mesačne. Pri nástupe do školy jej matka musela zakúpiť učebnice a pracovné zošity v sume 8,- eur mesačne. Na školský výlet matka maloletej prispela sumou 20,- eur. Maloletá má problémy s chrbticou chodí k odbornému lekárovi do Partizánskeho, bol jej odporúčaný fixný zubný aparát. Otec maloletej pracuje ako SZČO v oblasti stavebníctva. Býva s priateľkou, jej dcérou a ich spoločným synom M. nar. XX.XX.XXXX v 3-izbovom rodinnom dome, kde uhrádza mesačne poplatok za elektrickú energiu v sume 52,- eur, TV 4,64- eur, plyn 48,- eur, komunálny odpad 80,- eur ročne. Spláca hypotekárny úver v sume 352,- eur mesačne. Z potvrdenia Obchodnej akadémie v Topoľčanoch vyplýva, že maloletá J. je študentkou uvedenej školy, pričom škola vyčíslila náklady na žiačku v súvislosti so štúdiom okrem iných výdavkov zahŕňajúc náklady na stravovanie, cestovanie /v sume 40,-€/ mesačne, na sumu 3254,- eur za štvorročné obdobie štúdia. Otec maloletej dňa 20.03.2015 uzavrel v ČSOB, a.s. zmluvu o hypotekárnom úvere na sumu 60775,- eur s mesačnou splátkou vrátane poisťného 352,92 eur. Podľa dodatku k poisťnej zmluvy z 27.3.2013 v Allianz Slovenskej poisťovni, a.s. si platí poisťné na životné a úrazové poistenie v sume 31,70 eur mesačne. Tieto skutočnosti súd posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 63 ods. 1, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a uviedol, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že na strane maloletého dieťaťa sa náklady na jeho výživu zvýšili. Maloletá je žiačkou strednej školy, matke vznikajú zvýšené výdavky spojené s dochádzkou maloletej do školy, ako aj spojené s jej dospievaním a prirodzeným nárastom potrieb dieťaťa. Nebolo však preukázané, že by matka vynakladala mimoriadne náklady v súvislosti so zdravotným stavom či mimoškolskými aktivitami dieťaťa. Majetkové pomery matky sa mierne zlepšili, jej mesačný príjem je vyšší o cca 80,-eur. K výdavkom matky je potrebné uviesť, že v čase poslednej úpravy výživného mala matka ako aj otec vyživovaciu povinnosť k maloletému S.. V súčasnosti je tento zárobkovočinný, takže hoci matka poukazuje aj na jeho výdavky, je potrebné uviesť, že práve on by mal ako osoba žijúca v spoločnej domácnosti prispievať na jej chod a tak znížiť náklady matky na chod domácnosti, pričom by si mal uhrádzať všetky svoje výdavky na živobytie. Pokiaľ matke stúpili náklady na bývanie aj tým, že nadobudla nehnuteľnosť od svojho otca, takto s aktívami jej zároveň vznikli aj výdavky, ktoré však nemožno vykladať v neprospech druhého rodiča a jeho vyživovacej povinnosti. Majetkové pomery na strane otca sa zmenili v tom, že mu pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému M.. Hoci otec poukazuje na zvýšené výdavky v súvislosti so splácaním hypotekárneho úveru, tu súd rovnako ako u matky poukazuje na to, že pokiaľ otec zo svojho príjmu rieši otázku bývania celej jeho rodiny, teda aj partnerky jej dcéry a ich spoločného syna opäť túto skutočnosť nemožno vykladať v neprospech maloletého dieťaťa, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť. Otec maloletej pritom na výdavky spojené s bývaním prispieval sumou 300,- eur mesačne, už aj v čase poslednej úpravy výživného, k tomu splácal úver na auto, teda obdobné výdavky mal už aj v čase skoršej úpravy výživného. Otcovi ubudla vyživovacia povinnosť k synovi S., kde platil výživné v sume 140,- eur mesačne. Nebolo rozporované, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť plnil, kým nebola táto zrušená teda ešte v roku 2014 platil na výživnom sumu 240,- eur mesačne. Súd otcom uvádzané dlhodobé príjmy za obdobie až do rozhodnutia súdu, vychádzajúc z výsledkov hospodárenia v dobe poslednej úpravy a pre rok 2014 a tvrdenie, že jeho príjem klesol asi o 300,- eur mesačne, považuje reálne za vyššie ako sám uvádza, poukazujúc jednak na výsledky hospodárenia v roku 2010 keď jeho

príjmy a výdavky z podnikania boli podstatne nižšie ako v roku 2014 /pričom základ dane je takmer rovnaký/, no otec maloletého uviedol, že jeho príjem bol na úrovni 900,- eur. Z tejto predpokladanej výšky príjmu súd aj vychádzal. Tu súd poukazuje aj na schopnosť otca vykázať vyšší zisk pokiaľ, ako sám uvádza potreboval preukázať svoju bonitu v súvislosti so žiadosťou o úver. Vyčíslené výdavky otca, ktoré po zarátaní výživného ktoré ešte v roku 2014 platil, tiež nezodpovedali jeho príjmom, ktoré ako uvádza sú už asi dva roky na súčasnej úrovni. Otec ani nijako nepreukázal tvrdenú finančnú výpomoc v tomto období. Práve preto, že majetkové pomery otca po zohľadnení skutočnosti, že mu ubudla vyživovacia povinnosť vo výške 140,- eur zohľadňujúc povahu výživného k maloletým deťom ako prioritného výdavku, sa podľa názoru súdu zlepšili, súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej, avšak len primerane potrebám dospelajúcej maloletej, tak aby sa jej životná úroveň dorovnala životnej úrovni rodičov. Súd tak zvýšil vyživovaciu povinnosť na 120,- eur mesačne, čo umožní pokryť matke maloletej zvýšené výdavky spojené aj s dochádzkou maloletej do školy mimo miesta bydliska. Je tiež potrebné uviesť, že aj rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, o to viac ak sa jeho majetkové pomery zlepšili, je povinný prispievať na jeho výživu, teda suma výživného poukazovaného otcom, je len časť výdavkov vynakladaných na výživu maloletej. Pretože matka nepreukázala dôvodnosť navrhovanej výšky výživného súd v prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. Súd rozhodol aj o zročnom výživnom, keďže matka navrhla určiť vyživovaciu povinnosť od 01.03.2015, pričom je zrejmé, že už v tomto čase mala zvýšené výdavky na výživu maloletej. Výška zročného výživného, keďže matka uviedla, že otec si vyživovaciu povinnosť plní, predstavuje rozdiel sumy novourčeného a pôvodného výživného za tri mesiace máj až júl - keďže výživné sa platí mesačne vopred, v sume spolu 60,- eur. Súd tak rozhodol o zmene pôvodného rozhodnutia o výživnom, pretože má za to, že nastala zmena pomerov spočívajúca v zvýšení nákladov na maloletej a zlepšení majetkových pomerov otca maloletých detí a aj matky. Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. s tým, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, pretože konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka maloletej J.. Uviedla, že zvýšené výživné 120,- eur mesačne nepostačuje na výdavky na maloletú. Do svojho návrhu na začatie konania nezahrnula výdavky na odievanie a obuv, ktoré sa z dôvodu rýchleho rastu maloletej musia často dopĺňať a ktoré dosahujú 500,- eur ročne. Tiež v návrhu neuviedla výdavky na hygienické potreby, ktoré predstavujú 15,- eur mesačne. Okrem toho maloletá J. chce ísť po skončení strednej školy študovať prekladateľstvo a tlmočníctvo z anglického jazyka. Preto sa chce v tomto jazyku zdokonaľovať formou individuálnej výučby, kde sa cena za jednu hodinu pohybuje okolo 10,- eur. Pri sume zvýšeného výživného ju matka na takéto doučovanie nemôže zapísať. Matke je známe, že otec maloletej vykonáva pracovnú činnosť na súkromných stavbách, ktorú činnosť si nefaktúruje. Jeho príjem je omnoho vyšší ako uvádza. Navrhla preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že výživné otca na maloletú J. zvýši na 240,- eur mesačne.

K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletej. Podľa neho súd prvého stupňa správne zistil skutkový aj právny stav a vo veci správne rozhodol. Podľa neho určená suma zvýšeného výživného 120,- eur mesačne postačuje na uspokojovanie potrieb maloletej a je primeraná jej veku. Nie je dôvodná, aby matka poukazovala na budúce štúdium maloletej na vysokej škole, keď náklady na toto môžu vzniknúť až v budúcnosti. To isté sa týka aj doučovania z anglického jazyka. Za neopodstatnené a nepreukázané považuje otec tvrdenia matky maloletej o jeho zárobku, ktorý nevykazuje. Pokiaľ ide o náklady na obuv a oblečenie maloletej, tak maloletá podľa otca už pred viac ako rokom mala výšku cez 170 cm a je presvedčený o tom, že ďalej už rásť nebude. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Kolíznym opatrovníkom maloletej J. v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že navrhuje prehodnotiť skutočnosti, ktoré matka v odvolaní uviedla a na základe toho rozhodnúť.

Odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie matky maloletého dieťaťa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené

spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam matky maloletého dieťaťa dodáva nasledovné:

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

V zmysle citovaných ustanovení § 78 ods. 1 Zákona o rodine možno zmeniť predchádzajúce dohody a súdne rozhodnutia o výživnom v prípadoch, že sa zmenia pomery rozhodujúce pre určenie výživného. Uvedené ustanovenie nerozlišuje, či dôjde k zmene pomerov na strane výživou oprávnenej osoby, v tomto prípade maloletých detí, alebo na strane výživou povinnej osoby, v tomto prípade otca maloletých detí. Rovnako sa musí zohľadniť zmena pomerov u dieťaťa ako aj u rodiča, a to či už zmena pozitívna alebo negatívna. Zároveň je zmenu pomerov potrebné posudzovať vo vzájomnej spojitosti na strane rodičov a detí ako aj rodičov navzájom. Okrem toho zmena pomerov musí byť do určitej miery kvalifikovaná, teda podstatná. Nie každá zmena pomerov môže viesť k zmene už určeného alebo dohodnutého výživného, ale len taká, ktorá sa závažnejším spôsobom prejavila v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia.

Súd prvého stupňa správne posúdil, že v danom prípade podstatná zmena pomerov nastala a to vo zvýšení potrieb maloletej J., ktoré je dôsledkom plynutia času a nástupu maloletej na strednú školu, ako aj v pomeroch oboch rodičov maloletej /otcovi ubudla vyživovacia povinnosť; matke sa zvýšila mzda zo zamestnania a na výdavky na domácnosť jej začal prispievať syn/. Posúdením potrieb maloletej J. ako aj schopností a možností oboch rodičov súd prvého stupňa správne usúdil, že vyživovaciu povinnosť otca na maloletú J. možno zvýšiť na 120,- eur mesačne.

Pokiaľ ide o výdavky matky na ošatenie a obuv maloletej, či na jej hygienické potreby, je potrebné si uvedomiť, že na takéto výdavky súd automaticky prihliada pri určovaní výživného, hoci ich nemusí výslovne vo svojom rozhodnutí špecifikovať /rovnako ako napríklad výdavky na stravu maloletého dieťaťa/. Ide o výdavky, ktoré je potrebné pri starostlivosti o maloleté dieťaťo nevyhnutne vynakladať a sú zohľadnené v potrebách maloletého dieťaťa, ktoré súd ako jedno z najdôležitejších kritérií zohľadňuje pri určovaní výživného. V tomto zmysle náklady na hygienické potreby, ošatenie a obuv maloletej J. boli zohľadnené v rámci jej potrieb už pri určovaní výživného rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 6P/6/2012-45 zo 14.02.2012 a sú nepochybne zohľadnené aj v napadnutom rozhodnutí súdu prvého stupňa. Deje sa tak bez toho, aby konajúci súd musel takéto náklady položkovito špecifikovať. Samotné určenie sumy výživného na maloleté dieťaťo nie je výsledkom nejakého matematického výpočtu, ktorý by obsahoval každý jednotlivý náklad na výživu maloletého dieťaťa a tieto náklady rozdelil medzi rodičov podľa ich schopností a možností prispievať na výživu maloletého dieťaťa. Určenie výšky výživného je výsledkom úvahy súdu, ktorý rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním posúdi podľa príslušných zákonných ustanovení, pričom na toto posúdenie majú vplyv aj osobné skúsenosti sudcu, jeho vedomosti, či doterajšia rozhodovacia prax. Znamená to, že každý sudca rozhodujúci o výživnom na maloleté dieťaťo si je vedomý toho, že pri starostlivosti o maloleté dieťaťo sa musia nevyhnutne vynakladať výdavky na jeho stravu, ošatenie, obuv, hygienické potreby a na takéto potreby prihliada bez toho, aby náklady na ne museli byť v konaní tvrdené a preukázané, pričom ani v rozhodnutí sa nikdy neuvádza aká suma, či percento z určeného výživného má kryť takéto výdavky /či akékoľvek iné výdavky/.

Výdavky na hygienické potreby, ošatenie a obuv, ktoré sa vynakladajú na každé maloleté dieťaťo od jeho narodenia a preto sú prítomné v úvahách súdu už pri prvom určovaní výživného, preto samé osebe nemôžu byť dôvodom na zvýšenie výživného, ibaže by sa oproti minulému stavu, kedy bolo výživné určované, z nejakého dôvodu tak zvýšili /podstatný rast cien v spoločnosti; neobvykle rýchly rast maloletého dieťaťa, či jeho zdravotný stav vyžadujúci si vynakladanie zvýšených výdavkov na tieto potreby a podobne/, že by sa toto zvýšenie mohlo posudzovať ako kvalifikovaná zmena pomerov rozhodujúcich pre určenie výživného. To, že ide o takýto prípad v konaní preukázané nebolo a ani matka maloletej J. to pri podaní svojho odvolania nijako neosvedčila.

Čo sa týka odvolacích tvrdení matky maloletej o výdavkoch na doučovania maloletej z anglického jazyka, prípadne nákladoch na štúdium na vysokej škole, tak podľa § 154 ods. 1 O.s.p. je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. To znamená, že pri rozhodovaní o výživnom na maloleté dieťa môže súd prihliadať len na také výdavky, ktoré sú v čase rozhodovania súdu na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa vynakladané. Na výdavky, ktoré vzniknú alebo môžu vzniknúť až v budúcnosti súd prihliadať nesmie. Ak teda matka v súčasnosti výdavky na doučovania maloletej Nikoly z anglického jazyka nevynakladá a nevznikajú jej ani výdavky na štúdium maloletej na vysokej škole, nemohol súd na takéto náklady pri svojom rozhodovaní prihliadať, a to bez ohľadu na to, s akou pravdepodobnosťou tieto výdavky v budúcnosti vzniknú alebo do akej miery sú pre ďalší vývoj maloletej alebo jej uplatnenie v živote potrebné.

Nakoniec pokiaľ ide o odvolacie tvrdenia matky, že príjem otca maloletej je omnoho vyšší ako sám dokladuje, tu odvolací súd pripomína, že súd prvého stupňa pri určovaní zvýšenia výživného nevychádzal len z príjmu otca, ktorý tento deklaroval vo svojom daňovom priznaní. Pri svojich úvahách vychádzal súd prvého stupňa aj z toho, že otec bol schopný vykázať vyšší zisk pokiaľ, ako sám uviedol potreboval preukázať svoju bonitu v súvislosti so žiadosťou o úver, jeho vyčíslené výdavky nezodpovedali jeho príjmom a nakoniec aj z toho, že otec maloletej už pri predchádzajúcom rozhodovaní o výživnom uviedol svoj príjem na úrovni 900,- eur mesačne /vtedy bol jeho základ dane 8.830,30 eur oproti súčasnému 8.538,05 eur/. Z takejto sumy príjmu otca nakoniec súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní aj vychádzal, pričom táto je skoro o 250,- eur mesačne vyššia ako je čistý mesačný príjem otca podľa jeho daňového priznania /cca 658 eur mesačne po odrátaní dane z príjmu/.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a odvolací súd vzhľadom na to, že sa vo veci jednalo o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu, rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.